

Eternity's Great Gifts: Jesus Christ's Atonement, Resurrection, Restoration

By Elder Gerrit W. Gong
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Великі дари вічності: Спокута Ісуса Христа, Воскресіння, Відновлення

Старійшина Герріт У. Гонг
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

April 2025 general conference

We find in Easter in Jesus Christ peace, becoming, and belonging—that which is enduringly real and joyful, happy and forever.

Завдяки Великодню Ісуса Христа ми відчуваємо мир, внутрішні зміни і приналежність — те, що є незмінно реальним і радісним, щасливим і вічним.

Years ago, our early-morning gospel class memorized Bible verses. Naturally I was drawn to short passages. This included John 11:35—the shortest verse in scripture, only two words—“Jesus wept.”

For me now, that Jesus weeps in sorrow and joy testifies of the miraculous reality: the divine Son of God came into physical mortality and learned according to the flesh how always to be with and bless us.

When we cry out in grief or joy, Jesus Christ understands perfectly. He can be present in the moments when we most need eternity's great gifts: Jesus Christ's Atonement, Resurrection, restoration.

Mary and Martha weep for their brother Lazarus, who has died. Moved with compassion, Jesus weeps. He raises Lazarus to life.

Jesus beholds Jerusalem on the eve of the Passover. He weeps, unable to gather His people as a hen would her chicks. Today His Atonement gives us hope when we sorrow for what could have been.

The Lord of the vineyard weeps as He asks His servants, which could include us as ministering brothers and sisters, “What could I have done more for my vineyard?”

Mary stands bereft at the sepulchre. Jesus gently asks, “Why weepest thou?” He knows “weeping may endure for a night, but joy cometh

Багато років тому на нашому ранковому євангельському уроці ми вивчали напам'ять вірші з Біблії. Звичайно ж, мені подобалися короткі уривки. Серед них був вірш Іван 11:35— найкоротший вірш у Писаннях англійською мовою, лише два слова — “Ісус заплакав”.

Для мене зараз те, що Ісус плаче у смутку і радості, свідчить про дивовижну реальність: божественний Син Бога прийшов у фізичне смертне життя і, будучи у плоті, навчався, як завжди бути з нами і благословляти нас.

Коли ми волаємо в горі чи вигукуємо в радості, Ісус Христос нас чудово розуміє. Він може бути поруч у моменти, коли ми найбільше потребуємо великих дарів вічності — Спокути Ісуса Христа, Воскресіння, Відновлення.

Марія і Марта оплакують свого брата Лазаря, який помер. Зворушений співчуттям, Ісус плаче. Він піднімає Лазаря до життя.

Ісус дивиться на Єрусалим напередодні Пасхи. Він плаче, не в змозі зібрати Свій народ, як квочка збирає своїх курчат. У наш час Спокута дає надію, коли ми жалкуємо за тим, що могло статися.

Господар виноградника плаче, коли питає Своїх слуг, серед яких можемо бути і ми, як брати-служителі і сестри-служительки: “Що міг я ще зробити для мого виноградника?”

Марія стоїть спустошена біля гробниці. Ісус лагідно запитує: “Чого плачеш ти?” Він знає, що “буває увечорі плач, а радість на

in the morning.” Resurrection brings dawn for all.

In Book of Mormon lands, as the faithful multitude arises to Him, Jesus’s joy is full. He weeps.

“And he took their little children, one by one, and blessed them, and prayed unto the Father for them.

“And when he had done this he wept again.”

This is Easter in Jesus Christ: He answers the longings of our hearts and the questions of our souls. He wipes away our tears, except our tears of joy.

When our tears flow, we sometimes apologize, embarrassed. But knowing that Jesus Christ understands life’s pains and joys can give us strength beyond our own as we navigate bitter and sweet.

In South America, a father sobs. A sparkle in his life, his young daughter, has died. “I would give anything to see her again,” he cries in my arms. I cry too.

At the Puebla Mexico Temple dedication, tears of happiness wet the face of a dear sister. Her features radiate faith and sacrifice. She says, “Todos mis hijos están aquí en el templo hoy” — “All my children are here in the temple today.” Generations gathered in the house of the Lord bring tears of joy and gratitude.

In cruel civil war, families and neighbors did unspeakable things to each other. Bitter tears are slowly giving way to hope. Her voice trembling, a woman in a small village says, “Neighbor, before I go to my grave, I want you to know where to find your missing family members.”

A radiant bride and handsome groom are being sealed in the house of the Lord. She is 70 years old, as is he. A beautiful bride, she has worthily waited for this day. She shyly swishes her bridal dress this way, then that way. We shed joyful tears. God’s promises are fulfilled. His covenants bring blessings.

While home teaching a widowed sister, a young Boyd K. Packer learned a tender lesson. Following a disagreement with her husband, the sister had called out a final hurtful remark. An unexpected accident took her husband’s life that day. “For fifty years,” the widow sobbed, “I’ve

ранок!” Воскресіння приносить світанок для всіх.

В описаній у Книзі Мормона землі, коли натовп віруючих оточив Ісуса, радість Його була повною. Він плакав.

“І Він узяв їхніх малих дітей, одного за другим, і благословив їх, і молився Батькові за них.

А коли Він зробив це, Він знову заплакав”.

Це Великдень Ісуса Христа: Він відповідає на прагнення нашого серця і на запитання наших душ. Він витре наші сльози, окрім сліз радості.

Коли у нас течуть сльози, ми іноді, засорившись, просимо вибачення. Але знання того, що Ісус Христос розуміє болі і радощі життя, може дати нам силу, яка перевищуватиме нашу власну, коли ми відчуватимемо то гірке, то солодке.

У Південній Америці батько схлипує. Блискітка його життя, його маленька донька, померла. “Я віддав би все, щоб побачити її знову”, — плаче він у моїх обіймах. Я теж плачу.

Під час освячення храму в Пуебло, Мексика, сльози щастя текли обличчям милої сестри. Її риси випромінювали віру і жертвенність. Вона сказала: “Todos mis hijos están aquí en el templo hoy” — “Усі мої діти сьогодні тут, у храмі”. Покоління, зібрані в домі Господа, викликають сльози радості і вдячності.

У жорстокій громадянській війні сім’ї та сусіди чинили одне одному те, що важко описати словами. Гіркі сльози повільно проклали шлях для надії. Тремтячим голосом жінка з маленького села говорить: “Сусіде, перш ніж я зйду в могилу, хочу тобі сказати, де шукати твоїх загиблих членів сім’ї”.

Сяюча наречена і красивий наречений запечаталися в домі Господа. Їй, як і йому, 70 років. Прекрасна наречена, вона гідно дочекалася цього дня. Вона сором’язливо помахувала подолом своєї весільної сукні туди-сюди. У нас текли сльози радості. Божі обіцяння виконуються. Його завіти приносять благословення.

Коли юний Бойд К. Пекер був домашнім учителем овдової сестри, то засвоїв один зворушливий урок. Сварячись з чоловіком, та сестра вигукнула останнє образливе зауваження. Але того дня стався неочікуваний нещасний випадок, який забрав життя її

lived in hell knowing that the last words he heard from my lips were that biting, spiteful remark.”

Easter in Jesus Christ helps us mend, reconcile, make right our relationships, on both sides of the veil. Jesus can heal grief; He can enable forgiveness. He can free us and others from things we or they have said or done that otherwise bind us captive.

Easter in Jesus Christ lets us feel God’s approbation. This world tells us we are too tall, too short, too wide, too narrow—not smart, pretty, or spiritual enough. Through spiritual transformation in Jesus Christ, we can escape debilitating perfectionism.

With Easter joy, we sing, “Death is conquered; man is free. Christ has won the victory.” Christ’s Resurrection frees us from death, from time’s frailties and physicality’s imperfections. Jesus Christ’s Atonement also restores us spiritually. He bled from every pore, weeping blood as it were, to provide us escape from sin and separation. He reunites us, whole and holy, with each other and God. In all good things, Jesus Christ restores abundantly—not only what was but also what can be.

Jesus’s life and light testify of God’s love for all His children. Because God our Father loves all His children in every age and land, we find His loving invitation to come find peace and joy in Him in many traditions and cultures. Wherever, whenever, whoever we are, we share divine identity as children of the same Creator. In similar spirit, followers of Islam, Judaism, and Christianity share religious heritage in Father Abraham and covenant connection through events in ancient Egypt.

Father Abraham came to Egypt and was blessed.

Joseph, sold into servitude in Egypt, knew Pharaoh’s dream meant seven years of plenty followed by seven years of famine. Joseph saved his family and his people. Joseph wept when he saw God’s larger plan, where all things work together for good for those who keep their covenants.

чоловіка. “Протягом п’ятдесяти років, — схлипувала вдова, — я жила у пеклі, знаючи, що останнім, що він почув з моїх вуст, було в’їдливе, зле зауваження”.

Великдень Ісуса Христа допомагає нам налагодити, відновити, виправити наші стосунки по обидва боки завіси. Ісус може зцілити горе; Він уможливлює прощення. Він може звільнити нас та інших від чогось, сказаного або зробленого нами чи ними, що інакше поневолювало б нас.

Великдень Ісуса Христа допомагає нам відчутти схвалення Бога. Цей світ говорить нам, що ми надто високі, надто низькі, надто широкі, надто вузькі — недостатньо розумні, красиві або духовні. Духовні зміни, що відбуваються завдяки Ісусу Христу, допоможуть нам уникнути виснажливого перфекціонізму.

З Великодньою радістю ми співаємо: “Відстраждав Господь за всіх, гріх і тління переміг”. Христове воскресіння звільняє нас від смерті, від слабкостей, що приходять з часом, і тілесних недоліків. Спокута Ісуса Христа також відновлює нас духовно. Він кровоточив кожною порою, так би мовити, плачучи кров’ю, щоб звільнити нас від гріха і відокремлення. Він возз’єднує нас, цілісних і святих, одне з одним і з Богом. В усьому доброму Ісус Христос рясно відновлює не лише те, що було, але також і те, що може бути.

Життя і світло Ісуса свідчать про любов Бога до всіх Його дітей. Оскільки Бог, наш Батько, любить усіх Своїх дітей в усі часи і в кожній країні, ми знаходимо в багатьох традиціях та культурах Його запрошення, дане з любов’ю, — прийти і знайти мир та радість у Ньому. Де б ми не були, коли б ми не жили і ким би ми не були, ми маємо спільну божественну сутність як діти одного Творця. Тобто послідовники ісламу, юдаїзму та християнства поділяють релігійну спадщину батька Авраама та завітні стосунки через події в Стародавньому Єгипті.

Батько Авраам прийшов до Єгипту і був благословений.

Йосип, якого продали в рабство у Єгипет, знав, що сон фараона означає сім років достатку, а потім сім років голоду. Йосип врятував свою сім’ю і свій народ. Йосип плакав, коли осягнув величний план Бога, в якому все разом працює на благо тих, хто дотримується своїх заповітів.

Moses, raised in Egypt in Pharaoh's household, received and later restored the keys for the gathering of God's children.

Fulfilling prophecy, Joseph, Mary, and the infant Christ child sought refuge in Egypt. In Cairo, a devout Muslim believer reverently says: "The Quran teaches that Joseph, Mary, and the baby Jesus found safety and sanctuary in my country. In my country, Jesus as a toddler ate our food, took His first steps, said His first words. Here in my country, we believe trees bent low to give Him and His family fruit. His being in my country blessed our people and land."

God's plan of moral and mortal agency allows us to learn by our own experience. Some of our greatest life lessons come from things we would never choose. In love, Jesus Christ descended below and ascended above all things. He rejoices in our divine capacities for creativity and delight, kindness without hope for reward, faith unto repentance and forgiveness. And He weeps in sorrow at the enormity of our human suffering, cruelty, unfairness—often brought by human choice—as do the heavens and the God of heaven with them.

Each Easter spring season testifies that spiritual sequence and convergence are both part of the divine pattern of atonement, resurrection, and restoration through Jesus Christ. This sacred and symbolic convergence comes not by accident or coincidence. Palm Sunday, Holy Week, and Easter celebrate Christ's Atonement and Resurrection. As today, every April 6 we commemorate the establishment and organization of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. This Restoration is a reason we gather the first Sunday each April in general conference.

Restoration also came as the resurrected Jesus Christ, Moses, Elias, and Elijah returned priesthood keys and authority at the newly dedicated Kirtland Temple on Easter Sunday, 1836. In that setting on that day to the restored Church of Jesus Christ came God's authority and blessings to gather His children, prepare His children to

Мойсей, який виріс у Єгипті в домі фараона, отримав, а пізніше відновив ключі збирання Божих дітей.

Виповнивши пророцтво, Йосип, Марія та немовля Христос знайшли притулок у Єгипті. У Каїрі один правовірний мусульманин благоговійно сказав: "Коран навчає, що Йосип, Марія і немовля Ісус знайшли безпеку і притулок у моїй країні. У моїй країні Ісус ще маленьким хлопчиком їв нашу їжу, робив Свої перші кроки, сказав Свої перші слова. Тут, у моїй країні, ми віримо, що дерева низько схилилися, щоб принести плід Йому і Його сім'ї. Його перебування у моїй країні благословило наш народ і землю".

За Божим планом, який передбачає моральну свободу волі і свободу вибору в смертному житті, ми маємо можливість навчатися на власному досвіді. Деякі з наших найбільших життєвих уроків приходять завдяки подіям, які самотійно ми б ніколи не вибрали. З любов'ю Ісус Христос спустився нижче всього і піднявся над усім. Він радіє нашим божественним здібностям творити і радіти, виявляти доброту, не сподіваючись на винагороду, вірити у покавання і прощення. І Він плаче у смутку, як і небеса разом з Богом небес, через жадливість наших людських страждань, жорстокість, несправедливість, — часто викликаних людським вибором.

Кожна Великодня весняна пора свідчить про те, що духовна послідовність і сукупність подій є складовими божественної моделі спокути, воскресіння й відновлення, здійснених Ісусом Христом. Ця священна і символічна сукупність відбувається не випадково й не за збігом обставин. Вербна неділя, Страшний тиждень і Великдень є святкуванням Спокути і Воскресіння Христа. Як і сьогодні, щороку 6 квітня ми відзначаємо день заснування й організації Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Це Відновлення і є причиною, чому Саме завдяки цьому Відновленню ми збираємося у першу неділю кожного квітня на генеральну конференцію.

Відновлення також прийшло, коли воскреслий Ісус Христос, Мойсей, Ілія та Ілля повернули ключі і владу священства у щойно освяченому Кертлендському храмі у Великодню неділю 1836 року. Того дня, за тих умов, до відновленої Церкви Ісуса Христа прийшли повноваження і благословення Бога збирати

return to Him, and unite families for eternity. Restoration that day fulfilled prophecy by occurring both on Easter and Passover.

Including the Kirtland Temple, I recently visited sacred places in Ohio where the Prophet Joseph and others saw in vision God our Father and His Son, Jesus Christ. The Prophet Joseph saw what heaven is like. In heaven, Heavenly Father, through Jesus Christ, “saves all the works of his hands” in a kingdom of glory. The only exceptions are those who willfully “deny the Son after the Father has revealed him.”

As His mortal ministry began, Jesus declared His mission to bless us each with all we are willing to receive—in every time, every land, every circumstance. After fasting 40 days, Jesus went into the synagogue and read, “The Spirit of the Lord is upon me, because he hath anointed me to preach the gospel to the poor; he hath sent me to heal the brokenhearted, to preach deliverance to the captives, and recovering of sight to the blind, to set at liberty them that are bruised.”

Poor, brokenhearted, captive, blind, bruised—that’s each of us.

The book of Isaiah continues the Messianic promise of hope, deliverance, assurance: “Appoint unto them that mourn in Zion, ... give unto them beauty for ashes, the oil of joy for mourning, the garment of praise for the spirit of heaviness.”

Thus, we cry out, “I will greatly rejoice in the Lord, my soul shall be joyful in my God; for he hath clothed me with the garments of salvation, he hath covered me with the robe of righteousness.”

Each Easter season, we celebrate, as a symbolic whole, eternity’s great gifts through Jesus Christ: His Atonement; His (and the promise of our) literal Resurrection; Restoration of His latter-day Church with priesthood keys and authority to bless all God’s children. We rejoice in the garments of salvation and the robe of righteousness. We shout, “Hosanna to God and the Lamb!”

“For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life.”

May we each find in Jesus Christ atonement,

Його дітей, готувати Його дітей, щоб вони повернулися до Нього, і об’єднати сім’ї на вічність. Відновлення саме в той день здійснило пророцтво, оскільки тоді Великдень і Пасха відзначалися одночасно.

Нещодавно я відвідав священні місця в Огайо, серед них і Кертлендський храм, де пророк Джозеф та інші побачили у видінні Бога, нашого Батька, і Його Сина, Ісуса Христа. Пророк Джозеф бачив, на що схожі небеса. На небесах Небесний Батько через Ісуса Христа “спасає всі творіння Його рук” в царстві слави. Винятком є лише ті, хто за власною волею “зрікаються Сина після того, як Батько відкрив Його”.

На початку Свого земного служіння Ісус проголосив, що Його місією є благословити кожного з нас усім, що ми бажаємо отримати — у будь-який час, у кожній землі, за будь-яких обставин. Після 40-денного посту Ісус зайшов у синагогу і прочитав: “На Мені Дух Господній, бо Мене Він помазав, щоб Добру Новину звіщати вбогим. Послав Він Мене проповідувати полоненим визволення, а незрячим прозріння, відпустити на волю помучених”.

Вбогі, скрушені серцем, полонені, незрячі, помучені — це всі ми.

У книзі Ісаї далі знаходимо обіцяння надії, звільнення і запевнення Месії: “[Щ]об радість вчинити сіонським жалобникам... замість попелу дати їм оздобу, оливу радості замість жалоби, одержу хвали замість темного духа!”

Тож, ми волаємо: “Я радісно буду втішатися Господом, нехай звеселиться душа моя Богом моїм, бо Він зодягнув мене в шату спасіння, і в одержу праведности мене вбрав”.

Кожної Великодньої пори ми символічно святкуємо великі дари вічності, дані Ісусом Христом, — Його Спокуту, Його (і обіцяного нам) буквального Воскресіння, Відновлення Його Церкви в останні дні з ключами священства і повноваженням благословляти всіх Божих дітей. Ми насолоджуємося одягом спасіння і мантиєю праведності. Ми вигукуємо: “Осанн[а] Богу й Агнцеві!”

“Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне”.

Нехай кожен з нас знайде в Ісусі Христі

resurrection, and restoration—peace, becoming, and belonging—that which is enduringly real and joyful, happy and forever, I pray in His holy name, Jesus Christ, amen.

спокуту, воскресіння і відновлення — мир, становлення і приналежність — те, що є незмінно реальним і радісним, щасливим і вічним, я молюся в Його святе ім'я, Ісуса Христа, амінь.